

Knoevelnieuws no.13
Maastricht, november 2010

Beste sponsors, sympathisanten, bestuursleden en vrijwilligers van Stichting de Knoevel,

Graag willen we jullie weer op de hoogte brengen van de laatste ontwikkelingen en van de georganiseerde knoeveldagen.

Knoeveldag van Dylano.

Op 16 juli was het dan zover als gezin werden we om 8.00 uur opgehaald door Lisette en Inge voor onze "knoeveldag". De kinderen waren best wel zenuwachtig, want wat stond er toch te gebeuren op deze dag. Dylano was helemaal in zijn nopjes want eindelijk kon hij opstaan voor de knoevel. Dagen van te voren was hij al aan het vragen: "mam, wanneer is nou mijn knoeveldag en wanneer komen Inge en Lizette?" Op het moment dat Inge en Lizette met het busje voor de deur stonden was Dylano dan ook uitzinnig van vreugde. Inge en Lizette werden begroet en op dat moment was het ons duidelijk, dit zou een leuke dag worden met allemaal verrassingen dus moesten we het maar laten gebeuren.

Als eerste stond op het programma om te gaan ontbijten bij Coffee lovers in Maastricht. Een werkelijke mooie tent met gezellige en lieve bediening, daar werden we dus heel goed ontvangen en de kinderen konden bestellen wat ze willen. Raymond, een vrolijke lieve man, de eigenaar kwam zelfs aan tafel zitten en heeft hele gesprekken met Dylano gehad. Het was gewoon heel erg leuk om te zien, hoe onze kinderen daar werden begroet en in de watten gelegd. Nadat we hadden gegeten werden we door de dames weer de bus ingeloodst. Toen reden we Maastricht uit en gingen we naar Hoensbroek. Daar vond opdat moment bij Kasteel Hoensbroek het zandsculpture festival plaats. Het thema "ridders en kastelen" wordt uitgebeeld in metershoge zandbeelden. Wat was dat mooi om te zien. Dylano had wel eens de neiging om zijn eigen kasteeltje te gaan bouwen, maar natuurlijk was dat niet de bedoeling. Nadat wij daar wat hadden rond gewandeld konden we daarna op de binnenplaats enkele ouwe ambacht spellen doen en de kinderen hebben zich kostelijk geamuseerd. Het kasteel mochten we tevens ook van binnen bekijken en zo konden we zien hoe de mens vroeger geleefd heeft. Dylano vond het hier ook weer nodig om even onder het koord door te lopen en opdat moment ging er een alarm af. Binnen enkele seconden hadden we gezelschap van de beveiliging. Die er leuk op inspeelde en ons meenamen naar de kamer waar de beveiliging via monitors konden opletten en de bezoekers in de gaten konden houden. De kinderen mochten alles bekijken en vragen stellen en alles werd beantwoord. Nadat ze enkele tekeningen en ander spullen hadden gekregen en we een drankje hadden gehad, was het tijd om hier ook weer weg te gaan en moesten we weer de bus in om op weg te gaan naar de volgende verrassing. Maickey vind het leuk om te klimmen en allemaal rare streken uit te halen en de dames hadden wel iets voor hem bedacht. In de bus werd ons verteld dat we naar Valkenburg zouden gaan. Daar aangekomen stonden we voor de kabelbaan. Mama vind dit niet zo een goed idee, maar kon dus ook niet onder doen voor de kinderen. Met zijn alle zijn we dan ook de kabelbaan in gestapt en zo zijn we naar boven gegaan naar de wilhelminatoren die meer dan 100 jaar bestaat. Daar heb je een mooi uitzicht over Zuid-Limburg en kun je in verschillende attracties en zijn er eetgelegenheden. Boven aangekomen mochten de kinderen in de tokkelbaan. Dylano is er wat te klein voor en Maickey zag het niet helemaal zitten. Willy wilde wel eraf gaan, maar ja het is wel een hoogte die je moet overbruggen en dat zag mama echt niet zitten. Dus Papa ging wel met Willy mee naar boven. Eerst moet je de toren beklimmen, boven gekomen krijg je een soort broekje aan en daar aan word je gezeurd dat er niks kan gebeuren. Boven in de toren moet je wel eerst even over een muurtje, maar als je dat heb gedaan, word je goed neergezet en mag je de rit naar beneden maken. Willy en papa waren stoere kerels dus die hebben dit gedaan en vonden het ondanks de hoogte geweldig om te doen!

Maickey vond er niks aan en dacht alleen maar, word tijd dat ik eens een ritje op de rodelbaan ga maken. Hier zijn we met zijn alle vanaf gegaan en wat kan dat hard gaan getuigen van het ahhhh en ohhhh dat er door sommige personen werd gedaan! Dylano vind het allemaal geweldig en riep steeds op Inge en Lisette. Zij waren echt zo lief voor al onze kinderen en ze hadden al een geweldige dag achter de rug en we waren pas op de helft ervan! Om toch een beetje te bekomen van al deze activiteiten moesten we weer plaats nemen voor een hapje en een drankje. En hier weer het zelfde, de kinderen konden nemen wat ze wilde en wij als ouders mochten ook kiezen wat we wilden eten. Na het eten was het tijd om weer de rodelbaan af te gaan en de glijbaan eens uit te proberen en Maickey stond al inde startblokken!

Nadat we de rodelbaan hebben gehad, zijn we in een baan gegaan, een soort glijbaan maar dat met grote banden. Hier hebben we ontegelijk veel lol gehad want die banden maken best een snelheid en ze hebben rare bochten in de baan. De kinderen, en ja wij ook, mochten enkele keren de baan af en nadat ze uit gespeeld waren zijn we richting centrum van Valkenburg gegaan. Moe van alle activiteiten konden we onderaan de Cauberg plaats nemen in een Italiaans restaurant Montagna Del Mondo en ja daar mochten we weer eten en drinken wat we allemaal zelf wilden. Het was lekker om zo samen met de dames even op terrasje te zitten, wat te eten en te

drinken, en de kinderen zien zitten met hun gezichtje dat alle indrukken tot die dag nog moesten verwerken. Dylano is best wel een jongentje dat steeds op je roept en dingen vraagt. En ook al waren ze al bijna een hele dag onderweg met ons, dit was voor de dames nog steeds geen enkel probleem. Nadat we daar hadden gezeten werd Willy verteld dat ze nu de verrassing voor Willy hadden. Er werd een kort verhaaltje gehouden dat we nu naar huis zouden gaan maar dat er wel vervoer moest zijn. In de verte zagen we een zwart gevaarte aankomen en voor ons was het duidelijk. Willy wilde wel eens in een Hummer h2 zitten en daar kwam die dan!

Omdat Willy dit graag wilde mocht hij naast de chauffeur plaats nemen en hebben wij ons achter met Maickey en Dylano gezet. De kinderen vonden het geweldig en de chauffeur begon te rijden. Op deze manier hadden we wel een luxe taxi. We hebben nog wat rond gereden door ons heuvelland voordat we naar huis zouden gaan. Ondertussen was het dus al 18.00 uur geweest en hadden we er een geweldige dag opzitten. We kwamen de straat in gereden en in de verte zagen we mensen staan. Wat gek is dat, je komt de straat in met zo een zwarte Hummer en dan staat er voor de voordeur allemaal familie en vrienden. Een beetje beduusd kwamen we korter bij ons huis. Het huis was helemaal versierd en Dylano begon een beetje door te draaien in de auto. Zelfs moest ik even slikken om de emoties de baas te blijven. Op moment dat we gestopt waren en ik het raam open deed dat Dylano naar buiten kon kijken. Op dat moment viel Dylano zijn mond open van verbazing en werd hij helemaal 'wild' want vanachter een wagen kwam uit het niks, Huub Adriaans te voorschijn. Dylano is helemaal weg van Huub, zijn Huub zoals hij hem altijd noemt. Huub begon te zingen en Dylano werd helemaal in het middelpunt gezet. We stapte allemaal uit en begonnen pas te beseffen dat er voor onze deur gewoon een optreden van Huub was! Geweldig hoe Huub dit op pakt en geweldig om te zien dat dit gewoon mogelijk kan zijn. Ondertussen dat Huub was aan het zingen kwamen buurtbewoners ook kijken en spontaan was er een feestje op de straat. De polonaise werd ook ingezet en die moest beginnen met Dylano zijn vriendje, Maickey zijn jongste broertje. Oma had Dylano zijn mondharmonica al stiekem meegenomen en toen Huub de kleine prins ging spelen, kon Dylano meespelen op zijn harmonica. Nadat Huub zijn optreden had gedaan, bleek binnen allemaal vlaai en taart te staan. De familie was achter onze rug om uitgenodigd om avonds bij elkaar te komen zodat onze dag werd afgesloten in het bijzijn van allemaal mensen die de kinderen dierbaar zijn. Hier hebben we samen met de dames, Huub en familie wat gedronken en een stuk vla gegeten. Maar de pret was nog niet gedaan, Dylano is gek op muziek en vooral op trommelen. Elke trommel heeft die al wel kapot gemaakt of hij gebruikt allemaal andere spullen om geluid op te maken. Dit hadden de dames goed in de oren geknoopt van hun en ze hadden nog een kleine verrassing. Dylano nam zijn cadeau aan en ging dit uitpakken. Wij als ouders kregen ook een cadeautje en dit bleken oordopjes te zijn. Vooruitziende blik van de dames???? Dylano ontdeed zijn cadeau van papier en toen was het ons duidelijk, een echte trommel die niet zo snel kapot kan gaan en waar het trommelvel los voor te verkrijgen is. Geweldige oplossing, maar of wij ouders daar nu zo blij mee moeten zijn!? Dylano heeft hier geen boodschap aan en wilde direct de trommel uitproberen. De trommel werd om zijn nek gehangen en palmachtig liep hij rond en trommelde er vrolijk op los. Trots dat die was!!!! Na deze lange dag was het tijd om afscheid te nemen van twee geweldige lieve mensen. Dylano wilde met ze mee, maar aan alles komt een einde dus ook aan deze dag. De kinderen waren moe, maar ze wel hebben ze een te gekke dag gehad. Wij zelf als ouders hebben soms even moeite gehad om de emoties de baas te blijven. Het is ongelofelijk wat stichting de knoevel voor ons gezin gedaan heeft en we zijn ze daar dan ook dankbaar voor. Inge en Lisette, jullie waren geweldig lief voor onze kinderen en voor ons. Jullie hebben ons een geweldige dag bezorgt dank je wel voor alle moeite!

Monique en Willy,
Willy, Maickey en Dylano.

Knoeveldag van Nicky Vrencken

Op 21 september 2010 hebben we de knoeveldag van Nicky gehad. Die dag moesten we al vroeg uit de veren want Harrie en Huub zouden ons om 07.30 uur komen ophalen. En inderdaad stipt om 07.30 staan de twee Mestreechtere aan de deur. Na een eerste kennismaking heeft Harrie de kinderen al helemaal op z'n hand, er wordt gelachen en de bijnamen vliegen over en weer. Het incident met oma zullen we maar vlug vergeten.....ha ha! We vertrekken met onbekende bestemming maar komen er al snel achter dat we richting Sjengcity gaan. Het busje stopt bij Dreams in Maastricht en iedereen op Harrie na, is blij dat ze kunnen uitstappen. Waar die kerel zijn rijbewijs heeft gehaald... Joost mag het weten. Eenmaal uit het busje blijkt dat we verkeerd zijn en dat we bij v/d Valk moeten zijn. Daar aangekomen staat er een heerlijk ontbijt voor ons klaar en de kok is zelfs bereid om pannenkoeken voor ons de bakken. Dat gaat er bij de kids natuurlijk wel in, en Maud een vriendinnetje van Nicky presteert het om er maar liefst 5 stuks te verorberen. Als ouder doet het je gewoon goed om de kinderen zo te zien smullen. Na dit heerlijke ontbijt vertrekken we weer met onbekende bestemming via Belgische grens naar Rekem. Daar aangekomen parkeren we het busje bij het kanaal en wandelen richting poortwachterhuisje. Daar aangekomen bellen we aan en er wordt open gedaan door Liane Goessens beeldend kunstenaar / schilder. Hier krijgen de kinderen een workshop schilderen. Eerst wordt hen uitgelegd wat de basiskleuren zijn en vervolgens mogen ze allerhande kleuren zelf mengen wat natuurlijk een groot feest is. Er worden 4 prachtige schilderijen op linnen gemaakt en de kinderen hebben het reuze naar hun zin. Na 2 uurtjes lekker geschilderd te hebben vertrekken we richting Cadier en Keer, het busje stopt bij restaurant de Pastorij. Hier aangekomen worden welkom geheten door gastheer Alain. Na een drankje wordt de kinderen verteld dat ze hier in de keuken zelf lasagne mogen bereiden, het lievelingseten van Nicky. Nadat de kinderen zijn uitgedost als echte koks kan het feest beginnen. Mathijs de kok des huizes helpt de kinderen op weg en al vlug zijn de kids de benodigde ingrediënten aan het wassen en klein snijden. De begeleiding van de kinderen is super, en het is goed te merken dat Mathijs ook vader is. Alain de gastheer zorgt natuurlijk op zijn tijd voor een glaasje fris want van dat harde werken in de keuken krijg je natuurlijk dorst. Nadat als laatste de bechamelsaus over de lasagne is gedaan kan het geheel voor 30 min in de oven. Vervolgens kan aan het dessert worden begonnen. Diverse soorten fruit van bosbessen tot aardbeien worden schoongemaakt er wordt chocoladesaus gemaakt en er wordt natuurlijk

veel geproefd . Het is een drukte van belang in de keuken maar de minikokjes hebben het reuze naar hun zin. Nadat ook het dessert , gemengd fruit met ijs en chocoladesaus , klaar is gaat dit de koeling in. Ondertussen is de lasagne klaar en kunnen we aan tafel. De lasagne smaakt met een woord heerlijk, Herman den Blijker zou er trots op zijn geweest ! Vervolgens komt het dessert op tafel ook dit smaakt voortreffelijk al is het allemaal een beetje veel van het goede. Na het dessert neemt een keurig geklede heer Erik plaats aan tafel. Hij blijkt de eigenaar te zijn van een mooie Lincoln Limousine . Nadat we iedereen bedankt hebben bij de Pastorij vertrekken we met deze auto naar een voor ons onbekende bestemming. We rijden richting Maastricht en vandaar uit richting Meerssen naar Schimmert . We rijden het industrieterrein de Steeg op en parkeren de Limousine bij Visser Chocolate . Nadat we welkom zijn geheten, wordt ons verteld dat we een workshop bonbons maken krijgen. De kinderen maar ook de volwassenen glunderen van oor tot oor, het wordt weer smullen vanmiddag ! Nadat iedereen zijn handen heeft gewassen en van een haarnetje en schoenhoesjes is voorzien kan het feest beginnen. Er worden de meest exotische bonbons gemaakt met alle kleuren van de regenboog. Ook moet er zo nu en dan geproefd worden dat hoort er natuurlijk bij, de kinderen genieten en vinden het allemaal reuze interessant en lekker. Rond 16.00 uur zijn er zoveel bonbons gemaakt dat je jezelf zou afvragen wie ze allemaal moet gaan opeten. Nadat alle bonbons keurig netjes in een doosje met strikt verpakt zijn nemen we afscheid en vertrekken we richting Valkenburg. We stoppen bij El Castillo het Mexicaanse restaurant van Valkenburg. Ook hier worden we zeer gastvrij ontvangen. De kinderen vinden het geweldig , hier kunnen ze de overgebleven energie even lekker kwijt. Even lekker rennen en spelen er is ruimte genoeg. Als de groten even lekker borrelen aan de bar wordt er door de gastheer een waar feestmaal op tafel gezet. Het ziet er allemaal even lekker uit en het is gewoon moeilijk om een keus te maken. Zeker na zo'n culinair programma als de afgelopen dag. Nadat we heerlijk gegeten hebben nemen we afscheid van Harrie en Huub. Het was voor iedereen een geweldige dag . Stichting de Knoevel heeft een super leuke Knoeveldag voor onze dochter georganiseerd die helemaal aansloot op onze wens "rustig en veel aandacht voor de kinderen " . Bij deze willen wij dan ook Sichtung de Knoevel met name Huub en Harrie en alle sponsors van harte bedanken voor deze mooie onvergetelijke dag.

Knoeveldag van Jur Vanhommerig

Ergens in juni kregen we een verrassend telefoontje van Inge namens de Stichting de Knoevel..... Wat bleek? De communicantjes van de school van Mick (bs. De Plenkert in Valkenburg) hadden ons gezin voorgedragen voor een Knoeveldag. Hoewel we in eerste instantie heel veel vragen hadden als waarom? , hoezo?, wanneer? en ook wel wat gereserveerd waren vanwege eventuele publiciteit, vonden we het ook heel bijzonder.

Alle vraagtekens werden gelukkig meteen weggenomen nadat we kennis hadden gemaakt met Inge en Lisette van de Knoevelstichting. Samen werd een datum bepaald en dat was ook meteen het laatste waar we iets over te zeggen kregen. We kunnen u zeggen: dat is heel lastig voor mensen die constant moeten plannen en regelen hahaha.

17 september 2010 was de grote dag. Al vroeg was het hele gezin gewassen en gestreken. Mick was wat nerveus, papa en mama vooral nieuwsgierig en Jur....die maakt zich nergens druk over. Heerlijk. Rond de klok van 9 ziet Mick de bus om de hoek verschijnen. "Ze zijn er, mam". Snel de spullen bij een geraapt en hup de bus in. Op weg naar de eerste bestemming.....

Na een rondje heuvelland kwamen we uiteindelijk uit op het Vrijthof in Maastricht. Bleek dat er een heerlijk ontbijt op ons stond te wachten in De Perroen. En niet alleen een ontbijt. Tot onze grote verrassing waren daar ook de opa's en oma's, tante en vrienden. Een ontbijtje gaat er voor Jur altijd wel in en Mick heeft heerlijk gesmikkeld van een grote kop warme chocomel met heel veel slagroom. Zo zou je de dag wel iedere morgen willen beginnen! Nadat de buikjes lekker rond waren gegeten en de koffie verrukkelijk had gesmaakt was het tijd voor afscheid van de familie en vrienden. Bestemming twee stond op ons te wachten.

Na een klein uurtje autobaan zien we afslag Wesseme....zouden we gaan varen? Nee. We stoppen namelijk in Panheel bij manege De Huif. Het zou toch nietwaar zijn? We hadden het altijd al een keer willen doen, maar vandaag gaat het gebeuren. Jur mag een half uurtje genieten van een tocht met een huifkarbed op 2 prachtige paarden. De ontvangst, de uitleg en de kundigheid van de meneer van de manege was geweldig. Jur genoot intens van de tocht en was helemaal ontspannen en Mick vond het sjiek dat hij mee op de bok mocht. Tot slot mocht zelfs mama even de werking van de paarden op het lichaam ervaren. Dit gaan we misschien nog wel eens doen! Nadat we even wat gedronken hadden, mochten de kinderen aangeven wat ze wilden eten met de lunch. PANNEKOEKEN!

Nou dat gingen we dan ook maar doen. In het witte stadje Thorn hebben we heerlijk genoten van enorme pannenkoeken. Er waren wel honderd soorten, wat een keuze. Met een volle maag gingen we weer op weg. Op weg naar.....Maastricht. We stoppen midden in een gewone woonbuurt. Wat zouden we hier gaan doen? Al heel snel was het duidelijk. Er stond een motorclub klaar! Gelukkig was het net gestopt met regenen. Wat een mazzel want we gingen een toer maken in een zijspan. Wat een belevenis (en niet alleen voor de boys). De dag kon nu al helemaal niet meer stuk. Mick heeft het nu nog over de drie rondjes over de rotonde..... Samen met de dames en heren van de motorclub hebben we in Kanne nagenoten van het ritje met een heerlijk Belgisch biertje (en de kids met een ijsje).

Nadat de motoren weer waren vertrokken hebben we samen met Lisette en Inge in hetzelfde eetcafé een hapje

gegeten.....wat een verwendag. We verwachtten dat we hier de dag zouden afsluiten en dat we met het busje weer naar huis zouden gaan. De dames gaven echter aan dat er nog een verrassing op ons stond te wachten. Dus hup weer de bus in.

Het ritje was nu niet zo heel lang. Direct over de Nederlandse grens reden we Biesland binnen. Ook hier moesten we uitstappen op een aparte plek. Het leek wel gewoon een woonhuis. Al snel hoorden we het geluid van trommels. En als Jur iets geweldig vindt, dan is het het geluid van trommels!

Achter het woonhuis bleek de oefenruimte te liggen van fanfare St. Servatius. Jur en Mick mochten allebei mee trommelen met de drumband! Jur op de dikke trom en Mick op een snaartrom. Nou een mooiere verrassing was niet mogelijk. Het kon voor Jur niet lang genoeg duren. Tot slot kregen de jongens allebei nog een trommel en drumstokken cadeau! Dan konden ze thuis nog verder oefenen. En of we daar nu zo blij mee waren hahaha.

Langzaam maar zeker kwam een einde aan een fantastische, verrassende Knoeveldag. We hadden met veel rekening gehouden. Maar van zo'n ontspannen, leuke dag hadden we niet durven dromen.

We willen iedereen van harte danken die onze Knoeveldag tot een succes heeft gemaakt! Natuurlijk in het bijzonder Lisette en Inge. Maar ook de mensen van manage De Huif, motorclub St. Pierre en fanfare St. Servatius. Jullie hart zit op de goede plaats!!!! We hopen dat jullie nog veel gezinnen mogen knoevelen.

heel veel knuffels

Armand, Karen Jur en Mick Vanhommerig

Kazemattefeest.

Het Kazemattefeest werd dit jaar voor de tweede keer georganiseerd.

Ondanks het mindere weer was het gezellig druk. Talloze artiesten traden gratis op.

De opbrengst van het feest is bestemd voor de stichting de Knoevel en een jaarlijks ander initiatief. Dit jaar viel de eer te beurt aan de vrienden van Sarnelli. Deze organisatie ondersteunt een weeshuis van kinderen waarvan de meesten met HIV besmet zijn of aan aids lijden.

Graag willen we de organisatoren bedanken voor hun inzet.

Op 10 september werd in Café Hallo Mestreeg cheques overhandigd aan beide stichtingen, De Knoevel mocht het schitterende bedrag van 3.333,33 euri in ontvangst nemen.

Café Hallo Mestreeg.

Roos en Charles behoren tot de drijvende krachten achter de organisatie van de Kazemattefeesten. Om onze dank hiervoor kracht bij te zetten werd de cafe door onze voorzitter op 10 september gedoopt tot Hoeskamer vaan de Knoevel !

Lions en Zweit Veur Leid.

Dit jaar zijn wij als sponsordoel geadopteerd door de Lions Club Maastricht tijdens de sponsorloop "Zweit veur Leid" die gehouden wordt op 8 januari 2011 in de Maastrichtse Binnenstad. De Lions Club Maastricht staat garant voor een minimale donatie van € 7500,- . (Hoe meer lopers des te hoger de donatie) Voor ons een groot bedrag waar we ontzettend blij mee zijn.

Maar jullie begrijpen dat we een tegenprestatie moeten leveren. De afspraak die we hebben gemaakt is dat we minimaal 25 lopers op de been moeten krijgen die minimaal 6,2 kilometer lopen/rennen (2 rondjes) binnen een tijdslimiet van 1 uur en 15 minuten. Deze lopers moeten een inschrijfgeld betalen van € 25,-

Lopers kunnen zich echter ook laten sponsoren door derden voor een bedrag van 50 of 100 euri.

Daarnaast hebben we toegezegd, dat we 5 sponsors aanleveren.

De sponsorloop begint om 13:00 uur met een bijeenkomst in het Theater aan het vrijthof en eindigt daar omstreeks 18:00 uur met de uitreiking van de sponsor cheque. Tussen 13:00 uur en 18:00 uur is een feestelijk programma opgezet, waar veel orkestjes en artiesten hun medewerking aan verlenen. .

De deelnemers moeten zelf zorgen voor gepaste kleding. Wij verzorgen alleen een herkenbaarheidsteken zodat blijkt dat je voor onze Stichting loopt.

We doen een beroep op de lezers van het knoevelnieuws om mee te lopen en anderen te motiveren om mee te lopen. Ook voor het aanmelden van mogelijke sponsoren zijn we uiteraard dankbaar.

Aanmelding graag op:

info@stichtingdeknoevel.nl <mailto:info@stichtingdeknoevel.nl>

Nadere informatie over programma e.d. treffen jullie aan op: www.zweitveurleid.nl <<http://www.zweitveurleid.nl>>

Mia Dircke.

Mia Dircke heeft tijdens het Parcours lekkere sateetjes verkocht.
De opbrengst doneerde Mia aan de Knoevel.

Sponsors.

Alle bedrijven en instellingen, die vaak belangeloos en kosteloos medewerking verlenen aan de knoefeldagen willen we vanaf deze plek nogmaals danken voor hun hulp.
Zonder deze hulp zou het vaak niet mogelijk om de gezinnen op een aantrekkelijke wijze een hele dag te verwennen.
Zowel de dank van de gezinnen als van ons is zeer groot!

Ook de afgelopen maanden konden we weer rekenen op een aantal sponsors.
Van de Verein Orden Eichen kregen we tijdens een galadiner een cheque van 500 euro overhandigd. Van de organisatie van Bassinaria mochten we het schitterende bedrag van 3.000 euro ontvangen.

Alle sponsors, willen we ook bij deze nogmaals van harte danken. Zonder de sponsors zou het niet mogelijk zijn om de activiteiten voor de kinderen en hun familieleden te organiseren.

Komende verwendagen.

Er wordt thans een aantal verwendagen voorbereid.
In een van de komende nieuwsbrieven zullen we hierop terugkomen.

Boek; Sep en de Mosasaurus.

Zondag 14 november vond in de boekhandel selexyz in de voormalige Dominicanerkerk de presentatie plaats van het boek:
Sep en de Mosasaurus, geschreven door Ronald Mans en voorzien van schitterende tekeningen door Linda Revier.
Het boek wordt uitgegeven door uitgeverij boekenplan.

Het eerste exemplaar werd aangeboden aan de Knoevel. Graag willen we het boek bij alle lezers van ons knoevelnieuws aanbevelen.

De royalties van het boek zullen op verzoek van de schrijvers ten goede komen aan onze stichting.

Hiervoor onze hartelijke dank !

De website is te bevragen via [WWW.stichtingdeknoevel.nl](http://www.stichtingdeknoevel.nl) <<http://www.stichtingdeknoevel.nl/>>.

E-mail adres.

info@stichtingdeknoevel.nl <<mailto:info@stichtingdeknoevel.nl>>

Rekeningnummer

Het rekening nummer bij de ING bank = 66.34.73.993. t.n.v. Stichting de Knoevel te Maastricht.

Tenslotte.

Geer moot allemaol unne knoevel vaan de Knoevel hōbbe !

Presentatie boek Sep en de Mosasaurus.

[meer foto's Selexyz Dominicanen](#)